

GURBET Mİ SILA MI: BARTIN

Hümeyra DİNÇ*

Hayat geçer. Zaman siz nerede olursanız olun sizin isteğiniz dâhilinde ya da değil, lakin mutlaka geçer. Sorun ne yazık ki zamanın geçebilme durumu değil sizin hangi şehirde nefes aldığınız, daha doğrusu nerede mutlu olduğunuzdur. İnsan nerede mutlu olur? Köy, kasaba, yahut bir şehir. Bu sorunun tek bir cevabı vardır aslında. En içten yaşantılarınız nerede gerçekleştiyse siz orada mutlusunuzdur. Tesadüfler insan hayatında ne kadar etkilidir aslında; yaşayan için kendi elinde olmadığı ancak yaşamak durumunda kaldığı.

Bartın şehriyle tanışmam tamda bu sebeple gerçekleşti. Bir heyecan ile gördüm ismini bilgisayar ekranında. Beş dakika önce haritada yerini bilmezken, beş dakika sonrası, insanın hayatının, belki de geçirebileceği en güzel yılları bu şehre emanet edebilmesi üstelik geri alamamak üzere. Belirsizlik ne garip şey, nereye gideceğinizi bilmeden, hayatınıza kimleri dahil edeceğinizi yada neler öğrenebileceğinizi, bir kitaptan yada bir hayattan. Kendinizden bir şeyler emanet etmek, benliğinizden kopan, orali olmak artık, şehrin her masum, her karanlık köşelerini bilebilmek, eviniz gibi... Batı Karadeniz'in en güzel şehirlerinden biridir Bartın. Hep hüznülüdür ancak. Göstermek istemez güzelliğini, yaz kış sis barındırır mavi gökyüzü. Sinirli bir kadın kadar serttir havası, dikkatinizi çeker ancak, zarar vermez size. Düşündürür durmadan, üşüyen ellerinizi kavuşturur birbirine. Toprak ise yağmura âşıktır, hiç ayrılamayışlarından belki de, ondan yeşilin her tonunu barındırır bünyesinde. Dökülen yaprakları meşhurdur, başlangıçtan sona, hayatın tüm döngüsünü kanıtlar bize, öyle ki; sonbaharı en güzel yaşayan şehirlerden biridir bu sebeple. Yolları karmaşıktır, engebeli; adeta size hayatı anımsatır inişli çıkışlı, soluk soluğa. Kaybolmak mümkün değil de yorulmak daha yakın, bilinçsizce. Bir denizi vardır lakin her zaman çatık kaşları. Dalgaları cevap verir sorularınıza. Her içinizden geçen duyguyu anlıyormuşçasına; ya yükselir selam verir Fatih Sultan Mehmet'in Çeşm-i Cihan'ına ya da dümdüz olur uzanır sırdaşı olan kayalıkların omuzuna. Sakinliği yakıştırmaz kendisine, kıyıya ne kadar sert vurursa o kadar yer eder hafızanızda.

Huzuru da bulursunuz elbette birde bakarsanız Amasra Kalesinden şehrin endamına. En güzel dilekleriyle ağlayan ağaçta eşlik ederse size, üstelik elinizde bir çayınız varsa bakakalırsınız yukarıdan aşağıya doyumsuzca. Size göz kırpar durmadan kol kola giren koylar

* Bartın Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, 4. sınıf öğrencisi.

ve dans eder çarşılarından yükselen çingirak sesleri buğulu semada. Güçlü hissedersiniz, sarar şehrin kasvetli surları ululuğuyla bedeninizi. Sonra takip ederseniz birbirine âşık sevgilileri buluverirsiniz martı seslerinin eksik olmadığı o meşhur limanda kendinizi. Buna karşılık yalnız başına ömrünü geçiren, deniz feneri nasıl üzülmeyin ki, karşısında tazecik balıkları yiyen çiftler varken, nasıl iç geçirmeyin. Tek yoldaşı olan teknelerin dalgalarla boğuşmasını nasıl kabullensin. Fenerin elinden bir şey gelmez ya bari her gün aynı saatte ellerinde oltalarıyla beliren amcaların işleri rast gitsin. Bıkmadan usanmadan sabrettikleri, bereket kokan denizden gelen emeğin karşılığını hissetsin. Her daim bulutların arkasına saklanan güneş batmaya yüz tutunca artık, sakinleşince kalabalık ufaktan bir yalnızlık hissedersiniz. Siz yine kendinizlesiniz aslında sadece nefes aldığınız şehir değişik. Birde bakmışsınız farklılaşmışsınız, kendinizin olmayan ancak başkalarının hayatlarına çoktan şahitlik yapmış duvarlar limanlar koyar bu sefer size gülümser ve sizden anılar biriktirmeye başlar. Zaman ilerledikçe sizin yerinizi başka insanlar başka hayatlar almaya devam eder hiç şaşırmadan, ne bir dakika geri ne bir dakika ileri, ölüm misali.

Demiştım haritada yerini bilmezken hayatının en güzel yıllarını Bartın'a emanet etmek... Benden önce yaşanan, benim yaşadığım ve benden sonra yaşanacak olanlar. İşte onlar tam manasıyla bu olsa gerek. Yanıma aldıklarım ve bıraktıklarım ile eşitlendim. Herkes gibi tesadüfle geldim, şanslıydım; sevdayı gördüm, huzuru buldum, gidiyorum... Mutlaka geri geleceğim... Emekliliğimde görüşmek üzere...